

עין משפט
נר מצוה

נו:

כל

ותדע דהא מפרש צשעמען דפליגי צמטיל מוס צבעל מוס דרבי מאיר אסר ורענן שרו כדאמרינן יקח אע"פ שעושה צו מוס דתמים יהיה לרצון כמיז וצלנד שלא ישחוט עליו דגוריןן דלמא אחי לאערומי ולהקיף אפי' צלא אחוז דס ורבי שמעון מיקל טפי דלא גזר ושרי אף לשחוט עליו אע"פ שעשה מוס

צמתכין והא דמפרשינן טעמא דר' שמעון צמתנינן משום דבר שאין מתכוין היינו טעמא משום דעל כרחיך מתני' לא איירי בעין צרייתא דצמתני' תנן וזכ"א יקח וצלנד שלא יעשה צו מוס וצנרייתא קמני וזכ"א יקח אף ע"פ שעושה צו מוס אלא היינו טעמא משום דצרייתא מיירי צשאין לו רפואה אלא"כ יקח צמקוס שעשה צו מוס כמו צאחון או צניצ שפטים הלךך חשיב דך אחיות דס כמוס והוה ליה כמטיל מוס צמקוס דאמר דבר שאין מתכוין נמי שרי מנאחר דאין לו רפואה אלא אס דעישה לו מוס אלא דגוריןן לשחוט עליו דלמא אחי לעשות צו מוס כשש לו רפואה צענין אחר ורבי שמעון לא גזר אצל צמתני' כשש לו רפואה צבקות הגוף שאין עושה מוס ואפ' הכי אסר ר' יהודה דגזר מקוס שאין עושה צו מוס אטו מקוס שעושה צו מוס ורענן שרו צמקוס שאין עושה צו מוס דלא גזר רבי שמעון אומר יקח אע"פ שעושה צו מוס כלומר אף צמקוס שיכול לצא ליד מוס (') ולא שיהא פסיק רישיה ושרי דר' שמעון לעטמיה דאמר דבר שאין מתכוין מותר והשטא ניחא שהיא דפ"ק דפסחים (דף יא.) דמייתי התם מתני' דצבורות ומפרש טעמא דר' יהודה מתוך שאדם צהול על ממונו אי שרית ליה צמקוס

שאין עושין צו מוס אחי למיעבד צמקוס שעושין צו מוס ורענן כל שכן דאי לא שרית ליה אחי למיעבד והשטא מה צריך לטעמא דרענן הול"ל דרענן שרו משום דאפילו מטיל מוס צמתכין ליכא איסורא דלאורייתא כדדרשין תמים יהיה לרצון אלא היינו טעמא כדפרשית דהתם מיירי צשיש לו רפואה ע"י הקזת הגוף שאין עושה צו מוס וקא"ט קשיא מתורת דהניס דדריש התם קראי ומיימי עלה פלוגתא דמתני' דהוה ליה לאומייו פלוגתא דצרייתא והכי איתא בפרשתא אמור אל הכהנים תמים יהיה לרצון אין לי אלא עשה לא תעשה מנין מ"ל כל מוס לא יהיה צו יכול נפל מן (') הגג או נצבר יהא עובר עליו מ"ל לא יהיה צו מוס אל תמן צו מוס מכאן אמרו צבור שזאחו דס כו' כדאיחא צצבורות (דף לה.): **הכל** מורים במחמין אחר מחמין שהוא חיוב. הקשה הרב רבינו יעקב מאורלייני"ש מהא דלמרינן פ"ק דע"ז (דף יא.): (גמרא) עיר שיש בה עובדת כוכבים) גבי מקדיש צומן הזה דקאמרינן נועל דלת צפניה והיא מתה מאליה ופריך וישייאה גיסטרעל ומשני רנא שגראה כמטיל מוס צקדשים ופריך נראה מטיל מוס מעלייא הוא ומשני (') כאן צומן צנית המקדש קיים כו' ופריך וליהוי כמטיל מוס צבעל מוס דלע"ג דלא חזי להקצרה אסור ומשני צעל מוס אע"ג דלא חזי לגופיה לדמיה חזי לאפוקי הכא דלא חזי לא לגופיה ולא לדמיה והשטא הרי מחמך אחר מחמך דלא חזי לא לגופיה ולא לדמיה וחיצי וי"ל צומנן הזה יש לפטור יותר ועוד דצמתמך מיחיצי טפי כדאמר הכא דאפילו מאן דפטור מטיל מוס צבעל מוס מורה צמתמך אחר מחמך דחיצי: **להביא** נותק אחר בורה. פי' צקונטרס צא אחד וכרת את הציצים והניחם תלויים צבים וצא אחר ונתקן לגמרי ואי אפשר לומר כן דצצבורות פרק על אלו מומין (דף נץ): אמרינן דנתקן וכרות לא הוו מומין פירוש משום דאינתנהו צבים וגראה דכורת היינו (') שכרתו ממקוס חציורו ולא שנכרתו לגמרי: **אלא** פאעושי פסא"י המוקדשין דאחר פרייוב. הוה מני למימר למעוטי צומן הזה דחשיב ליה צפ"ק דע"ז (דף יא.): נראה צעלמא ושמא לא צריך קרא להכי ('): **אמר** מוס ואמר כ"צ מוס. השטא דרשי כולחו תנאי כל ותימה דצריש אלו עוצרין (פסחים מג.): דפריך ורבי אליעזר אימא כל לרבות את הנשים כי כל לרבות עירוצו וכי מימא רבי אליעזר לא דריש כי כל והתניא כו' מאן שמעת ליה דדריש כל ר' אליעזר מאי קושיא

הא איכא תנאי טוצא דדריש כל וכן ר' עקיבא צפרק דתערוצות (וצחים דף פג.) גבי כל חטאת וי"ל דמ"מ קשיא ליה התם דלא משתמיט תנא צשום דוכתא (א') (') [שקצורן] דתערוצות תמן צכרת ועוד אע"ג דלא דרשי רענן התם כל יש מקומות דדרשין כגון צצנרוצה (צ"ק דף סג.) דאמר כל צריוא הוה וצפרק צ' דסוכה (דף מו.): דריש כל האוצר צישראל ישצו צצסוות מלמד שכל ישראל יושצין צצסוכה אחת ור' יהודה דריש הכא כל מוס למטיל מוס צבעל מוס לא דריש התם כל צריש אלו עוצרין (פסחים דף מג.): וצפרק קמא דכרימות (דף ד.): נמי דריש ר' יהודה כל דס לכך נראה דהתם כולה צדצר שאין סצכרא לרבות כגון עירוצו וכגון היקש וכגון מנאקמו דבל תקטירו הכי דוקא שיץ לדמות ועל זה קאמר כמאן כו' אליעזר דדריש כל לרבות דצר שאין סצכרא לרבות ועל זה נמי קאמר ורענן כל לא דרשי לרבות דצר שאין סצכרא לרבות (') : **הגניח** שאור ע"ג גבי עיסה והח"ך וישב לו ונתחמצה מאיחיה. ואע"ג דכתיב צקרא לא תעשה ולא תאפה משמע מידי דעשייה כגון לישה ועריכה ואפסיה וקיטוף הכי נמי לא תעשה קרינן צציה: **ומעשה** שבת כי האי גוונא מי מייחבי בו/י"ב א"ע' דהצדיק פת צתטור מיחיצי התם משום דדרכו לאפות (') כולו אצל כאן כשאדם מניח לפת שאור שלם ע"ג עיסה אין דרכה להתחמך כולה אלא אותו דא לחודיה שגועג בשאור ואותו דא עצמו אין דרכו להתחמך חמיצן גמור (דכי ה"ג לא צעניא תמן נוקשה) דדמי למחלא צן דרוסאי לפיכך מדמי לה מעשה לזי של צצנת דהיפך צו חיצי לא היפך צו פטור דכל צצא אחד כמחלא צן דרוסאי לאו כלום הוא:

(י') דוכתא למימר (יב') אע"ג דהדיבין פת בתורן [מחיצין]. ה"מ [התם משום] דדרכו לאפות בכך אבל הכא אין דרך לחמץ רק לאתרו צד של צד השאור ואותו הווי כנוקשה דמי כמחלא צן בן דרוסאי כמו מעשה צלי דשבת דלא הפך פטור דכל מחלא דרוסאי מצא אחד פטור דלאו כלום הוא. גליין:

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות

אפי' ג' ימוס. אס לא יקינזו אין מקיזין לו. צפ"ק דפסחים (דף יא.) (')[מפרש ד'] טעמא דר"ין מתוך שאדם צהול על ממונו אי שרית ליה (') מקוס שאין עושין צו מוס אחי למיעבד צמקוס מוס וצמקוס מוס ס"ל ר' יהודה כר' מאיר דאסר: **הכל מורים**. אע"ג דפליגי

אף נשחט על אותו מוס רבי יהודה אומר אפילו מת אין מקיזין לו (') את הרים א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן (') הכל מורים במחמין אחר מחמין שהוא חיוב דכתיב (') לא תעשה חמץ (') ולא תאפה חמץ במסרס (') אחר מסרס שהוא חיוב דכתיב (') ומועדן וכתות ונתוקן וכתות אם על כורת הוא חיוב ע"פ נותק לא כל שכן אלא להביא נותק אחר כורת שהוא חיוב לא נחלקו אלא במטיל (') מום בבעל מום ר' מאיר סבר כל מום לא יהיה בו ורבנן סברי (') תמים יהיה לרצון ור' מאיר נמי הכתיב תמים יהיה לרצון ההוא למעוטי בעל מום מעיקרא בעל מום מעיקרא (') דיקלא בעלמא הוא אלא למעוטי פסולי המוקדשים לאחר פריונם סלקא דעתך אמינא הואיל ואסריי בגיזה ועבודה במומם נמי ליחסרי קמ"ל ורבנן נמי הכתיב כל מום לא יהיה בו ההוא מיבעי ליה (') לכדחתיא וכל מום לא יהיה בו אין לי אלא שלא (') יהא בו מום מנין שלא יגורם לו ע"י אחרים שלא יניח בצץ או דבילה על גבי האוזן כדי שיבא הכלב וישלנו ת"ל כל מום (') אמר מום ואמר כל מום אמר ר' אמי הניח שאור ע"ג עיסה והלך וישב לו ונתחמצה מאליה חיוב עליה כמעשה שבת ומועשה שבת כי האי גוונא מי מייחבי והאמר רבה בר בר חנה אמר

כי היכי דמיחיצי מניח צצר על גחלים צצצנת מנאלי(ו) **חיצי**: (')**כמעשה** לני (') **צצצנ**. כלומר הכא חיצי צצנחה צעלמא כי היכי דמיחיצי צצצנת אס היה עושה צו מעשה לני גמור שהיפך צו דהתם איכא

ליה (') **הכל** מורים במחמין אחר מחמין שהוא חיוב. הקשה הרב רבינו יעקב מאורלייני"ש מהא דלמרינן פ"ק דע"ז (דף יא.): (גמרא) עיר שיש בה עובדת כוכבים) גבי מקדיש צומן הזה דקאמרינן נועל דלת צפניה והיא מתה מאליה ופריך וישייאה גיסטרעל ומשני רנא שגראה כמטיל מוס צקדשים ופריך נראה מטיל מוס מעלייא הוא ומשני (') כאן צומן צנית המקדש קיים כו' ופריך וליהוי כמטיל מוס צבעל מוס דלע"ג דלא חזי להקצרה אסור ומשני צעל מוס אע"ג דלא חזי לגופיה לדמיה חזי לאפוקי הכא דלא חזי לא לגופיה ולא לדמיה והשטא הרי מחמך אחר מחמך דלא חזי לא לגופיה ולא לדמיה וחיצי וי"ל צומנן הזה יש לפטור יותר ועוד דצמתמך מיחיצי טפי כדאמר הכא דאפילו מאן דפטור מטיל מוס צבעל מוס מורה צמתמך אחר מחמך דחיצי: **להביא** נותק אחר בורה. פי' צקונטרס צא אחד וכרת את הציצים והניחם תלויים צבים וצא אחר ונתקן לגמרי ואי אפשר לומר כן דצצבורות פרק על אלו מומין (דף נץ): אמרינן דנתקן וכרות לא הוו מומין פירוש משום דאינתנהו צבים וגראה דכורת היינו (') שכרתו ממקוס חציורו ולא שנכרתו לגמרי: **אלא** פאעושי פסא"י המוקדשין דאחר פרייוב. הוה מני למימר למעוטי צומן הזה דחשיב ליה צפ"ק דע"ז (דף יא.): נראה צעלמא ושמא לא צריך קרא להכי ('): **אמר** מוס ואמר כ"צ מוס. השטא דרשי כולחו תנאי כל ותימה דצריש אלו עוצרין (פסחים מג.): דפריך ורבי אליעזר אימא כל לרבות את הנשים כי כל לרבות עירוצו וכי מימא רבי אליעזר לא דריש כי כל והתניא כו' מאן שמעת ליה דדריש כל ר' אליעזר מאי קושיא

(י') דוכתא למימר (יב') אע"ג דהדיבין פת בתורן [מחיצין]. ה"מ [התם משום] דדרכו לאפות בכך אבל הכא אין דרך לחמץ רק לאתרו צד של צד השאור ואותו הווי כנוקשה דמי כמחלא צן בן דרוסאי כמו מעשה צלי דשבת דלא הפך פטור דכל מחלא דרוסאי מצא אחד פטור דלאו כלום הוא. גליין:

מסורת הש"ס

(א) שבת קרא. צצבורות לג: ע"ש, (ב) [כילה מ: צבורות לג:], (ג) צצבורות איתא יתן, (ד) צצבורות איתא אחר מוס (ה) ואחר כל מוס, (ו) צ"ק, (ז) צבים, צ"ק, (ח) [צברים יב, ח] יהיה שלא יטיל צו מוס פס"ד ואח"כ ד"ה אחר מוס דמוס לא כו', צ"ק, (ט) שיך לעמי מ, (י) וצלנד שלא יהא צ"ק, (יא) הגג וצמכר. צ"ק, (יב) צ"ל הים, (יג) שצכרמו לגמרי צמקוס חצורס ונתוקן שנתקס לגמרי אלא שחס כבים פס"ד. צ"ק, (יד) ויפ"י היטב מוס' צצבורות לג: ד"ה צעל, (ט) לממר צצכור. צ"ק, (ז) ויפ"ש מוס' לעיל לא: ד"ה יתו צ"ל יהיה צעל ד"ה יתו צמקוס צג: צ"ל מ"ל צאן מוס' וצחים צג: צ"ל צמט טלו שלם צבל כאן כשאדם מניח שאור ע"ג עיסה יר' גמור ככסי"ג אלא כל תמן נוקשה דדמי צ"ק

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אל על וכו' מלויין חיצי מ"ל ומימא וילא צמקוס: (ב) ד"ה לא יהיה קרי ציה לא יהא שאל: (ג) ד"ה צמקוס שבת וכו' וצלנד מלויין ה"ה הכא צמיי

רבינו גרשום

אף נשחט על אותו מוס. דקסבר דמקיזין אף במקוס שנושה מוס וישחוט [ואתו] על מוס שנעשה כבורמה ויאלל כלי לכתובים: במחמין אחר מחמין. היינו אופה אחר עורץ: אם על כרות הוא חיוב. שעדיין צשחייבו על מוס קמצא צצציע: על נותק לגמרי. לא צ"ש: לא לחמץ אי"א כמטיל מוס בבעל מום, דהאי בכור שאחור דם היינו בעל מום: ורבנן סברי תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו. כלומר כשהוא תמים וראוי לרצון אסור להטיל בו מום: [נהוה] למעוטי בעל מום מעיקרי. שגולד חמורא דאין אסור להטיל בו מום, סלקא דעתך אמינא דהוא ואסריי בגיזה ועבודה כדאמרינן בפרק הלוקח עובר פתחו של גבוי וכל שקדם הקדשם את מוכן וכו': אמר מוס כלומר יכיל למימר דאמר כל מוס לרבות:

שיטה מקובצת

(א) חיבתא את הרים נמחק: דיקלא בעלמא הוא. חיובה פ"ק דע"ז (דף דג) ופריך וליהוי כמטיל מוס בבעל מום מאי פריך הא ליכא למ"ד בבעל מום מעיקרו ובזמן הזה בעל מוס מעיקרו הוא ואומר הר"ם דלא דמי דהתם נהי דחשיב ליה בבעל מום משום דלא חזי להקצרה מ"מ קדושת הגוף חלה עליו לרין מניע אחר מניע אבל הכא דבעל מום מעיקרו לא חזי עליו קדושת הגוף ככל הוי טפי דיקלא בעלמא. תרי"ח: (ג) אפילו מת: (ד) מפרש מוחין: (ה) שרית ליה במקוס: (ו) חיבת ויצא נמחק: (ז) שרי א. בעל מום מעיקרא שגולד מומו עמו כבהווא מותר להטיל בו מום: (ח) קדוש ואמאי: (ט) מום: (י) אחר מוס. כלומר מוס לא: (י) עלי דשבת ואותו כי נמחק:

^[1] נראה שסוימתו דגמרי פס"ד ואח"כ מהי"ד בעל מוס מעיקרא וכו'.